

ÁLLÁSPONT

SZABÓ IMRE
ÚJSÁGÍRÓ

Jövő legóból

Gyermekkoromban én is szívesen foglalatostkodtam a közkedvelt dán építőjátékkal, a legóval, és már akkor megállapítottam: a fantáziának szinte szárnyakat ad, miközben az ember az elemeket összeillesztve újabb és újabb csodákat alkot. Az viszont nem jutott eszembe, hogy – amint azt most szegedi diákok tettek – robotépítéshez használjam a kis kockákat. Persze annak idején még nem volt meg az ehhez szükséges számítástechnikai háttér sem. Akkoriban a legó nem volt több, mint játék – egyébként a neve is a legódt, azaz játssz jót dán kifejezésből ered. A szegedi nebulók most egyedi ötletükkel világsikert arattak: olyan robotkutyát építettek, ami egy megfelelően kialakított okosvárosban hasonlóképp segítségére tud lenni látássérült gazdájának, mint az igazi, kiképzett vakvezető. Engem a történetben két elem ragadott meg

Íme, a jövő:
kreatív, lelkes,
jó szándékú ifjak.

igazán – már persze azon túl, hogy ezek a fiatalok olyasmit akartak kitalálni, ami valamilyen formában egyszer sérült emberek segítségére lehet.

Az egyik, hogy a gyerekek még mindössze második-harmadik osztályosok, a másik, hogy azt, amit megterveztek és megvalósítottak, a versenyen angolul mutatták be.

Íme, a jövő: kreatív, lelkes, jó szándékú ifjak, megfelelő számítástechnikai tudással és nyelvismerettel!

A szegedi csapatnak és persze tanárnőjüknek mindezért jó szívvel gratulálhatunk. Nem csak a díjhoz: leginkább ahhoz, hogy megmutattak egy utat. Ahhoz, hogy bebizonyították: egy komoly problémát meg lehet oldani úgy is, ha az ember háta mögött nem állnak milliárdok, sokéves tudományos karrier – van viszont esze, tehetsége, és kellő empátiával is rendelkezik.

➔ szabo.imre@delmagyar.hu